

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M. W.**

oskarżonego o czyn z art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 kwietnia 2019 r.

wniosku Sądu Rejonowego w W. z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. akt VIII K [...]

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu Sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w A.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 września 2018 r. Sąd Rejonowy w W., sygn. VIII K [...], zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Wniosek w tym przedmiocie Sąd uzasadnił stanem zdrowia oskarżyciela prywatnego M. B..

Postanowieniem z dnia 25 października 2018 r., sygn. II KO 55/18, Sąd Najwyższy postanowił wniosku Sądu Rejonowego w W. nie uwzględnić. Podstawą decyzji była przedwczesność wniosku oraz brak ustaleń w przedmiocie aktualnego stanu zdrowia oskarżyciela prywatnego, jak i możliwości odbywania przez niego podróży do sądu właściwego.

W dniu 14 lutego 2019 r. biegły sądowy z zakresu chorób wewnętrznych przedłożył w sprawie opinię, z której wynikało, że z uwagi na stan zdrowia M. B. nie może on brać udziału w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w W.. Ponadto biegły stwierdził, że stan zdrowia nie pozwala oskarżycielowi prywatnemu

na odbycie podróży do siedziby Sądu i udział w rozprawie, oraz że wskazane byłoby aby proces toczył się w siedzibie Sądu najbliższego miejsca zamieszkania oskarżyciela prywatnego, ponieważ nie rokuje on poprawy stanu zdrowia w najbliższym czasie.

Sąd Rejonowy w W., rozpoznający sprawę M. W., oskarżonego o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k., postanowieniem z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. VIII K [...], wystąpił ponownie do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy innemu Sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek uzasadniono stanem zdrowia oskarżyciela prywatnego M. B..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, pod pojęciem wskazanej w art. 37 k.p.k. przesłanki „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniającej przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, należy rozumieć między innymi konieczność zapewnienia sprawnego i możliwie szybkiego rozpoznania każdej sprawy (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2008 r., II KO 77/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2008 r., II KO 5/08). Sąd Najwyższy przyjmuje również, że stan zdrowia oskarżonego może być okolicznością, która uzasadnia przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KO 22/18).

Przytoczone przez Sąd wnioskujący argumenty, znajdujące potwierdzenie w zawartej w aktach sprawy opinii biegłego z zakresu chorób wewnętrznych z dnia 28 stycznia 2019 r. (k. 68 - 69), w pełni uzasadniają przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w A.. Z opinii biegłego wynika, że oskarżyciel prywatny cierpi m.in. na chorobę wieńcową, dyskopatię wielopoziomową kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym, cukrzycę typu 2. We wnioskach biegły stwierdził, że M. B. (oskarżyciel prywatny) może brać udział w postępowaniu karnym w Sądzie najbliższym jego miejsca zamieszkania. Wykluczył natomiast

dopuszczalność odbycia przez oskarżyciela prywatnego podróży do siedziby Sądu właściwego i udział w rozprawie przed tym Sądem.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że określona w art. 37 k.p.k. przesłanka przekazania sprawy do rozpoznania innemu Sądowi równorzędnemu została spełniona. Nie ulega wątpliwości, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k., przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, lecz także w równie realnym zagrożeniu sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Tym bardziej więc dobro wymiaru sprawiedliwości narażone jest na szwank wówczas, gdy w sprawie zawisłej przed sądem może w ogóle nie dojść do wydania orzeczenia kończącego postępowanie ze względu na stan zdrowia uczestnika procesu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 2005 r., sygn. akt III KO 47/05). Jeżeli możliwe jest więc usunięcie takiego niepożądanego stanu poprzez dopuszczenie odstępstwa od zasad wyznaczających właściwość sądu, to sprawę należy przekazać sądowi, przed którym oskarżyciel prywatny - uwzględniając jego stan zdrowia - może się stawić.

W ocenie Sądu Najwyższego, taka właśnie sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie i dlatego orzeczono jak na wstępie.